

เรื่องเล่าพลังชุมชน

ฉบับที่ 56 วันศุกร์ที่ 28 สิงหาคม 2563

ชุมชนบางบอนรวมใจ พัฒนาสุขภาวะ แบบไม่แบ่งแยก

ผมได้พบ พี่กรกฤต ปรีชาวนิชวงศ์ ประธานชุมชนบางบอนรวมใจ เล่าให้ฟังว่า เขตบางบอนเป็นพื้นที่รอยต่อกับจังหวัดสมุทรสาคร ทำให้มีบริบทที่แตกต่างจากเขตพื้นที่อื่น ๆ ของกรุงเทพมหานคร เพราะชุมชนมีความหลากหลายมาก มีทั้งชุมชนจัดตั้ง ชุมชนที่อยู่ร่วมกันแบบไม่ได้จัดตั้ง และชุมชนกลุ่มแรงงานต่างชาติ ในช่วงเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ชุมชนบางบอนรวมใจกัน ใช้หลักการ **“บวร”** คือ **บ้าน วัด โรงเรียน** จัดการสถานการณ์วิกฤติ เริ่มจากสำรวจสภาพปัญหา สำรวจกลุ่มเปราะบางในชุมชน แล้วจึงนำข้อมูลมาวางแผนทางดำเนินงาน โดยได้ประสานความร่วมมือกับเขตบางบอน และภาคเอกชน

ชาวชุมชนบางบอนรวมใจ ขับเคลื่อนธรรมนูญสุขภาวะคนบางบอน ป้องกัน ควบคุมโรคโควิด-19 และจัดมาตรการเยียวยาคุณภาพชีวิตของคนทั้งชุมชน โดยไม่แบ่งแยกกลุ่ม เชื้อชาติ ศาสนา พร้อมต่อยอดยกระดับเป็นธรรมนูญสุขภาพระดับเขต เพื่อสุขภาวะและสังคมดี

สวัสดีครับ ชาวชุมชนเข้มแข็งทุกท่านเรื่องเล่าพลังชุมชนฉบับที่แล้ว **“สุขน”** ได้เล่าถึงความคึกคักของแกนนำจากกว่า 60 ชุมชน ในพื้นที่ 10 เขตของกรุงเทพฯ ที่ร่วมกันถอดบทเรียนความสำเร็จจากการขับเคลื่อนมาตรการชุมชนสู้ภัยโควิด-19 เพื่อยกระดับสู่ธรรมนูญสุขภาพระดับเขตพื้นที่ 12 เขตไปแล้ว ฉบับนี้ผมขอพาไปดูพื้นที่ปฏิบัติงานจริงที่มีรูปธรรมความสำเร็จที่ชุมชนบางบอน กรุงเทพมหานคร กันครับ

ที่สำคัญยิ่งคือได้รับพระเมตตาจาก **สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก** ทรงประทานเมล็ดพันธุ์พืชผักสวนครัวเพื่อส่งเสริมเรื่องความมั่นคงทางอาหาร นำมาปลูกเพื่อเป็นวัดนาร่องการปลูกผักปลอดสารพิษ ซึ่ง **พระครูปรีชาวุฒิกิจ เจ้าอาวาสวัดบางบอน** ได้นำมาปลูกที่ **“ไร่ตะวันรุ่ง”** ภายในบริเวณวัดและส่งเสริมโครงการ **“ชุมชนสีลห้า”** เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ชีวิตของชุมชนด้วยส่วนผลิตที่ได้ก็นำไปแจกจ่ายในชุมชนและเป็นวัตถุดิบให้กับครัวกลาง ประุงเป็นอาหารให้ทุกคน ทั้งพี่น้องในชุมชนจัดตั้งชุมชนไม่จัดตั้ง และแรงงานต่างชาติ เพราะแนวความคิดการทำงานของชุมชนบางบอนรวมใจ คือ การเกื้อกูลช่วยเหลือชาวชุมชนทุกคน ที่ได้รับความเดือดร้อน โดยประกาศเป็นคำมั่นของชุมชนร่วมกันว่า **“ต้องทำและดูแลทั้งหมดไม่แบ่งแยก”** ทุกคนจึงได้รับการดูแลทั่วถึงทั้งอาหาร และถุงยังชีพเลยครับ

พีรยา สุพรรณคง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ศูนย์บริการสาธารณสุข 65 รักษาสุข บางบอน บอกว่า เขตบางบอนเป็นพื้นที่พิเศษที่มีแรงงานต่างชาติ ทั้งพม่า เขมร ลาว และชาติต่าง ๆ ภาษาจึงเป็นเรื่องสำคัญในการทำงาน การสื่อสารเรื่องปัญหาสุขภาพ กับกลุ่มแรงงานต่างชาติจึงต้องใช้การสื่อสารผ่านล่าม ซึ่งมีทั้งผู้นำของกลุ่มแรงงานและนายจ้างช่วยทำหน้าที่ เป็นล่ามให้ รวมถึงการใช้ Application translate เพื่อสื่อสารกับกลุ่มแรงงานต่างชาติ และใช้แผ่นพับ เกี่ยวกับโรคต่าง ๆ ที่สำนักอนามัยและสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานครสนับสนุน มาเผยแพร่ให้กลุ่มแรงงาน ต่างชาติตระหนักถึงการดูแลสุขภาพและป้องกันการ แพร่ระบาดของโรค ซึ่งพีรยาบอกว่า ได้ผลดีมากเลยครับ

ความมั่งคั่งของพลังชุมชนที่บางบอน เกิดจากความร่วมมือทั้งภาคประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชน เกิดสังคมแห่งการแบ่งปันช่วยเหลือกัน เกิดจิตอาสา ในชุมชน เกิดผู้นำหน้าใหม่ของชุมชน การเข้ามา มีส่วนร่วมของเยาวชนจากโครงการ To be Number One คนในชุมชนมีความรัก ความเข้าใจ ใส่ใจดูแลตนเอง ครอบครัว และชุมชน มีความรู้และการใช้ชีวิต ที่เปลี่ยนไปตามวิถี New Normal ซึ่งพี่น้องยังยึดถือ ปฏิบัติอย่างเข้มแข็งมาจนถึงปัจจุบัน

พี่ ๆ บอกผมว่า ถอดบทเรียนกันมาแล้ว พบว่า ปัจจัย ความสำเร็จนี้เกิดจากปัจจัยภายใน คือ ความเข้มแข็ง ของคณะกรรมการชุมชนและพี่น้องในชุมชนที่ให้ความร่วมมือ การสื่อสารอย่างต่อเนื่อง ทรัพยากรและสถานที่พร้อม ส่วนปัจจัยภายนอก คือ ความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัด สำนักงานเขตศูนย์บริการสาธารณสุข 65 รักษาสุข ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม เขตบางบอน ตำรวจ กศน. โรงเรียน นโยบายของภาครัฐ งบประมาณ รวมไปถึงความช่วยเหลือจากบริษัทห้างร้าน เอกชนทั้งในและนอกพื้นที่

พีกรกฤต เล่าต่อว่า ก้าวต่อไปของการขับเคลื่อนธรรมนูญ สุขภาวะคนบางบอนเพื่อยกระดับเป็นธรรมนูญสุขภาพ ระดับเขตนั้น จะใช้พื้นฐาน **“ชุมชนคือ 5”** ที่เป็นแนวทางการใช้ชีวิตของคนในชุมชนเพื่อให้เกิด **“สังคมดี”** เป็น พื้นฐานที่ทุกคนปฏิบัติในชีวิตปกติ โดยธรรมนูญสุขภาพ ระดับเขตต้องสะท้อนสิ่งที่คนในชุมชนต้องการ สอดคล้อง และครอบคลุมทุกด้าน ที่สำคัญต้องทำได้จริง

พีปานิสรာ เนตรธรร หัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชน และสวัสดิการสังคม เขตบางบอน เล่าถึง เป้าหมายสุดท้าย ที่มุ่งหวัง คือ **“การทำให้ประชาชนมีสุขภาพดี”** ทั้งกาย ใจ และมีความสุข สามารถอยู่ได้ แม้ต้องเผชิญวิกฤติ และ เกิดการเรียนรู้ไปพร้อมกับปัญหา การพัฒนาธรรมนูญ สุขภาพระดับเขตจะต้องมาจากความต้องการและความเข้าใจ ของภาคประชาชนอย่างแท้จริง ทุกภาคส่วนจึงต้องเข้ามา มีส่วนร่วมให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการ กับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อเรียนรู้สิ่งดีที่เกิดขึ้น และเชื่อมโยง ระดับเขตไปสู่ภาพใหญ่ของกรุงเทพมหานครให้เป็น เนื้อเดียวกันให้ได้

ผมฟังแล้วก็ชื่นใจจริง ๆ แล้วพบกันใหม่ฉบับต่อไปครับ